

Cumhurbaşkanına Açık Mektup

Sema MARAŞLI, 8.7.2018

<https://www.istiklal.com.tr/haber/cumhurbaskanina-acik-mektup/394739>

Sayın Cumhurbaşkanım!

Güzel ülkemizde maalesef ki çok kötü şeyler oluyor. Büyük zulümler var ve insanların sizden umudu var. “Cumhurbaşkanımız bilseydi bunlara izin vermezdi, haberi olmuyor, danışmanları haber vermiyor” diye düşünüp size ulaşamamanın ıstırabını yaşıyorlar. Hem onların sesi olmak hem de tarihe bir not düşülmesi için size bu mektubu yazıyorum.

Sözü çok uzatmadan zulümleri ana başlıkları ile yazacağım.

Ana problem şu ki bu zulümler kanunlar vasıtası ile yapılıyor.

Bunun daha vahimi de bu kanunlar adalet temeli üzerine kurulmuş değil, bir avuç din ve devlet düşmanı insanın kışkırtması ile medyanın algı operasyonu yapması üzerine onları susturmak için yapılmış kanunlar.

Bir kısmı da biricik dostumuz görünen Avrupa Birliği’ne girebilmek için yapılmış kanunlar. Biz onlara benzemeden bizi Avrupa Birliğine almayacaklar. Biz onlara benzemek istemiyoruz. Müslüman bir halkı Müslüman olmayan bir halka benzetmenin vebali maddi ve manevi çok ağır olur. Biz aile kurumu bitmiş, eşcinsel evliliklerin yaygınlaştığı, intiharların normal sayıldığı bunalıma girmiş Avrupa ülkelerinden biri olmak istemiyoruz.

Her ne sebeple çıkarılmış olursa olsun zulüm kanunlarının bu ülke halkına faturası çok ağır oluyor.

Yazacağım bu zulüm kanunlarını öncelikle Cumhurbaşkanı olduğunuzu unutup “ben herhangi bir vatandaş olsaydım ve bu kanunlar bana uygulansaydı ne hissederdim” diye okumanızı ve ardından “bu kanunlar onun döneminde çıkmış ve imzası olan bir lider bunun hesabını Allah’a nasıl verir” diye muhasebe yapmazınız istirham ediyorum.

6284 zulüm kanunu ile başlayalım.

Sayın Cumhurbaşkanım!

Basit bir karı-koca tartışması sonucu sizi karınız bir telefonla hiç evinizden attırdı mı? Polisler kolunuzda, çocuklarınızın ve komşuların gözü önünde adi bir suçlu gibi mahallenizden çıkarıldınız mı? Evinize, evlatlarınıza aylarca yaklaşmama cezası verildi mi? Sokaklarda kalıp nereye gidemeyeceğinizi bilemediğiniz oldu mu? En yakınlarınıza bile evinizden atılmış olmanın utancı ile yutkunup derdinizi söyleyemediğiniz oldu mu? Karınızı arayıp “Barışalım ya da çocuklar nasıl?” dediğiniz için hapse girdiğiniz oldu mu?

Bu kanunlar sizin döneminizde çıktığı için size olmamıştır fakat bu ülkede yüz binlerce erkek bir telefonla suçsuz yere evinden atıldı, bu zulmü yaşadı ve yaşıyor. Delilsiz ve belgesiz, kadına herhangi bir şiddet uygulamadığı halde tartışmada karşılıklı bağıştıkları halde psikolojik şiddet bahanesi ile erkekler evlerinden atılıyor. Karısı ile barışmak isterse para cezası, hapis cezası veriliyor. Bu ülke bizim ülkemiz. Bu yapılanlar anayasa ve insan haklarına aykırı, İslam'a zaten aykırı.

“Kadına şiddeti bitirmek” gibi masum görünen, kuzu postuna bürünmüş kurt misali bu kanun çıktığından beri kadına şiddet hiç olmadığı kadar arttı. Yapılan haksızlıklar karşısında cinnet geçiren erkekler şiddete yöneldi. Kadın korunmak isteniyorsa bunun yolu asla bu olamaz.

Devletin elinde onlarca medya organı var. Medya artık şiddeti artırmak için değil, merhameti artırmak, sevgiyi çoğaltmak için çalışsa neler olur neler...Diziler, filmler, faydalı programlar, ülke çapında yapılacak sevgi, saygı, muhabbet gibi konularda yapılacak yarışmalar, teşvikler ...

Sayın Cumhurbaşkanı!

Bir zulüm kanunu da “Nafaka Kanunu” Boşanmış bir karı kocayı nafaka bağı ile birbirine bağlamak, erkeği artık ona yabancı olan bir kadını beslemek zorunda bırakmak ve bir yabancıya karşı borç altında tutmak, yeni bir hayat yeni bir evlilik kurmasına engel olmak... Belli bir yaş geçmiş evladına bile nafaka vermek zorunda olmayıp, yüzünü unuttuğu eski karısının geçimini sağlamak zorunda olmak... Ödeyemezse hapse girmek... Mal rejimi kanunu ile kazancının emeğinin yarısını artık yabancı olmuş birine bırakmak...Bu zulmü yüz binlerce insan yaşıyor.

Boşanma davası açıp karşı taraf problem çıkardığı için on yıl süren boşanma davaları var. Bu da ayrı bir zulüm. Toplumsal çürümeye sebep oluyor. Evlilik ve boşanma zor olunca insanlar alternatif çözümlere bakıyorlar. Ülkede zina arttı, fuhuş arttı, eşcinsellik arttı... Boşanma ile ilgili zulümlerin bitmesi lazım. Kadını korumanın yolu erkeğe zulmetmek olmamalı. Kadınlar yanlış bir yöntemle korunmaya çalışılırken hem kadınlara hem çocuklara hem de erkeklere zulmediliyor.

“Çocuk haczi” diye bir utanç yaşıyor bu ülkede. Anne boşanma sonrası çocuğu babaya göstermek istemezse baba, çocuğunu para ödeyip bir ekiple mal gibi haczedip görebiliyor. Bu çocuğun psikolojisi, duygularının anne tarafından istismarı belki bir ömür yara olarak hayatını etkileyecek. Haciz parası olmadığı için çocuğunu göremeyen babaların acısı ise hepimizin yüreğini yaralamalı.

Sayın Cumhurbaşkanı!

“Cinsiyet eşitliği” adı altında dinimizce lanetlenen “kadın ve erkeği birbirine benzetme” çalışmalarını başta Milli Eğitim kitapları olmak üzere bir devlet politikası olarak uygulanıyor. Nesilleri bozmaya yönelik bu çalışmalar acilen durdurulmalı. Yoksa gençliğe faturası çok ağır olur.

Sayın Cumhurbaşkanım!

Cinsel istismar konusu şu anda en mühim problem gibi duruyor. Fakat bunun çözümü seçim öncesi mecliste imzaya açılıp seçim sebebiyle imzası tamamlanmamış olan kanun değil. Bu kanun kabul edilirse konuyu daha da içinden çıkılmaz hale getirir. İçinde adalet gözetilmeden hazırlanmış bir kanun adaleti de sağlayamaz. Tabii istenilen adaletse.

Cinsel istismar yasa tasarısına göre yine sadece kadın beyanı ile delilsiz, şahitsiz cezalar verilecek. Şimdiden 6284 e dayandırılarak bu cezalar veriliyor. Burada iki problem var. Birincisi tek taraflı beyan ile adalet sağlanmaz.

İkincisi taciz ve tecavüz “cinsel istismar” adı altında aynı kefeye konuyor. Taciz ve tecavüz arasında çok büyük fark vardır ve ikisine de birbirine yakın cezalar verilmesi öncelikle adaletle bağdaşmaz.

Tacizin kapsamı çok geniştir; bir söz bile taciz sayılabiliyor ya da bir dokunma. Ayrıca taciz kişilerin algılamasına göre değişir. Bir kişi için normal olan bir davranış, başka bir kişi için taciz sayılabilir. Oysa tecavüz tecavüzdür ve ispatlanması da kolaydır, bir sağlık kuruluşuna gidilmesi yeterlidir. Tecavüz çok ağır bir saldırdır ve asla tacizle bir tutulamaz.

Cinsel istismar adı altında ikisinin bir tutulması, cezaların yakın olmasının pek çok mahsurları vardır hatta tecavüzün artmasına sebep olabilir. Cezalar suça göre olmalıdır. Yoksa aksi sonuçlar çıkar.

Ayrıca 18 yaş altı dini nikâhla gönüllü genç evlilik yapanların erkeklerin tecavüzcü diye hapse atılıp ağır cezalar alması her yerde geçerli olan kadın beyanının (ben gönüllü evlendim demesi) burada geçerli olmaması ve genç evlenen kızları sen çocuksun deyip kocalarından koparılıp çocukları ile ortada kalmalarının vebalini bizler nasıl ödeyeceğiz. Müslüman bir ülke olarak zina serbestken evlenenlerin genç evlendi diye hapse atılmasının istismarla yargılanmasının utancı bana ağır geliyor.

Taciz ve tecavüzün “cinsel istismar” adı altında aynı kefeye konması adalet terazisini bozar hatta bozdu da. Binlerce insan iftira ile cezaevlerinde hem de on beş yirmi yıl gibi ağır cezalarla mahkûm edildiler. Meclisteki tasarı geçerse bu cezalar yirmi yıldan kırk yıla kadar çıkacak. Genç evlenenler de bu ağır cezalarla yargılanıp mahkum olacak.

Tek taraflı kadın beyanı ile ve taciz iddiası ile insanlara bu kadar ağır cezalar verilmesi hangi adalet sisteminde hangi ülkede var! Kadınlar kendileri üzerinden ya da kız çocuklarını kullanarak hoşlanmadıkları ya da aralarında husumet olan kişilere iftira atıp karşıdaki kişinin hayatını bitiriyorlar kanun eliyle.

Sayın Cumhurbaşkanım!

Bu ülkede iftiralar yeni geçim kapısı olmaya başladı. Kız öğrenciler öğretmenleri tehdit ediyor “istediğim notu vermezseniz cinsel istismar iftirası atarım” diye tehdide boyan eğmeyen-

ler hapiste. Ve iftira atarım istediğim parayı vermezsen diye pek çok kimse tehdit ediliyor ve hayır dediğinde istismar gibi adi bir suçla kendini hapiste buluyor. Bir erkeğin ve ailesinin hayatının kayması, toplum nezdinde haysiyetinin bitmesi bir kadının birkaç cümlesine bağlı; delilsiz, ispatsız. İnsanların haysiyeti bu kadar ucuz olmamalı.

Hele meclisteki tasarıya göre “mağdurum” diye başvuran kişinin ifadesinin hakim ve savcı tarafından değil de üniversitelerde kadın hakları adı altında toplanmış feministlerin de alabileceğinin getireceği felaketleri düşünmek bile istemiyorum.

İftiralar cezalandırılmadığı gibi yakında bir de ödüllendirilecek gibi görünüyor. Adalet Bakanlığı Mağdur Haklarının hazırladığı yine seçim sebebi ile bu döneme kalan tasarıya göre, taciz iddiasında bulunan kişiye en az, brüt asgari ücretin dört katına kadar ödeme yapılacak ve bu alt limit asgari ücretin otuz katına kadar artabilecek. Ki tasarının ilk hali daha kötüydü istismar iddiasında bulunan kişiler (her iddia kanuna göre gerçek sayıldığı için) devlet memuru olabilecekti. İftira atan kadınlara sınavsız devlet memuru olma kapısı açılacaktı.

Kanun çıkmasını diye gösterdiğimiz gayretler neticesi taslak çekildi ve düzenlenmiş hali bu ve oldukça kötü. Asgari ücretin dört katı para ile iftira atanlar ödüllendirilmiş olacak. “At iftirayı al parayı” olacak.Paraya ihtiyacı olan iftira atacak. Eğer gerçek mağdurlara yardım düşünülüyorsa bu bir vakıf üzerinden yapılabilir. Ya da “kadınlar adına çalışma” adı altında Avrupa fonundan milyonlarca para alan kadın dernekleri yardım etsinler mağdur kadınlara. Devletin böyle bir maddi yardım yapması ancak iftiraları artırır.

Yine mecliste çalışmaları yapılan seçim sebebiyle henüz imzalanmamış olan torba yasaya eklenecek olan 657 nolu kanun düzenlemesi de eğer meclisten geçerse cinsel istismar iftiraları yüzde yedi yüz artar. Kanuna göre iş yerinde kadınları üzme vatana ihanet sayılacak ve kişi işinden atılacak ve bir daha devlet memuru olamayacak.

İş yerinde bir erkeğin mevkisine göz diken bir kadın Allah korkusu yoksa bunu çok rahat yapar. Bir de dindar insanlardan hoşlanmayan hatta ölesiye nefret eden bir kesim olduğunu da düşünürsek bu kanunların çıkması dindar insanları bile ateşe atmaktan başka bir şey olmaz.

Sayın Cumhurbaşkanı!

Mevcut kanunlarla bile Yusufiler delilsiz beyansız suçsuz yere cinsel istismar gibi ağır bir suçla zindanlarda yatıyor. Gömlekleri arkadan yırtılmış fakat yine de zindana atılmışlar. Onların gözyaşları ve bedduaları hepimizi yakar. Onlar ve aileleri sizden adalet bekliyorlar.

Yine bazı şer odakları yeni oyunlar peşinde. Planlı yapılmış gibi görünen hayvanlara eziyet, tecavüzler ve çocuk ölümleri üzerinden meclis üzerinde baskı oluşturarak zaten ağır aksak giden adalet sistemini tümünden yıkmak istiyorlar.

Lütfen bu oyunlara gelmeyin. Kanunlarımız, sokağa dökülmüş devlet aleyhine slogan atan hainleri susturmak için değil adaleti tesis etmek için yapılsın. Vicdan sahibi, ön görüşü yüksek, adalet duyguları gelişmiş uzman bir ekip hazırlasın bu kanunları. Hakimler “kanunlar yüzünden adalet ve vicdanımız arasında kaldık” diyorlar. Kanunlar yapılırken kanun uygulayıcıların çoğunluğunun görüşleri de alınmalı. Mağduriyetleri en çok onlar görüyor.

Sayın Cumhurbaşkanım!

Seçim döneminde özgürlük ve adalet vaat etmişsiniz. Özgürlük hakkımı kullanarak size bu mektubu yazdım. Şimdi de mağdurlar adına adalet bekliyorum.